

παδοί του έταλαντεύοντο μεναξὺ τῆς ἐλπίδος τοῦ νὰ πορισθῶσι τρόφιμα καὶ τοῦ φόβου μὴ φονεῦθῶσι, κατετρώχοντο δὲ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπὸ πείνης. Τέλος ὁ Στάνλεϋ ἀπηλπίσθη καὶ εἰς τι σύνθημά του οἱ συμπλωτῆρες ὄθησαν ταχέως εἰς τὴν ποταμὸν τὸ μονόξυλον καὶ ἐπέβησαν αὐτοῦ. Τὸ μονόξυλον, στερούμενον κωπῶν, ἐκινεῖτο διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἐπιβατῶν, —χειρῶν χρησιμευσουσῶν ἀντὶ κωπῶν. Ὁρμησαν τρία ἀκάτια πρὸς καταδίωξιν τῶν φυγάδων, ὁ δὲ Στάνλεϋ ἀπεφάσισε νὰ πωλήσῃ ἀκριβὰ τὴν ζωὴν του καὶ πυροβολήσας ἐφόρυσεν τρεῖς νησιώτας. Οὗτοι ἤρξαντο ῥίπτοντες βέλη δηλητηριασμένα, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος, ἐνῶ τὸ πῦρ τοῦ μονόξυλου εἶχε φονεῦσαι ἑνδεκα Μαύρους καὶ θυθίσει ἐν ἀκάτιον. Οἱ ἄγριοι ὤφειλον ἐπὶ τέλους νὰ ὑποχωρήσωσι καὶ ὁ Στάνλεϋ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στρατόπεδόν του σῶος καὶ υγιής.

Τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην εἶχεν ἀναλάβει ἀπὸ τριῶν καὶ ἐπέκρινεν ἐτῶν, ἤγαγε δ' αἰσίως εἰς πέρας, καίτοι πολλὰ ἀνυπέβλητα ἀπαντήσας προσκόμματα. Ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι συνῆψε τριάκοντα δύο τακτικὰς μάχας καὶ ὅτι ἐκ τῶν 146 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν συνέκειτο ὁ στρατός του, 35 ἀπεβίωσαν κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν καὶ 9 κατὰ τὴν ἐπιστροφήν. Αἱ στερήσεις, οἱ πῆνοι καὶ οἱ πυρετοὶ εἶχον ἀφανίσει τοὺς δυστυχεῖς.

Ὁ Στάνλεϋ πολλὰς ἔκαμεν ἀνακαλύψεις, αἱ δὲ ἐπιστῆμαι πολλὰ ὀφείλουσιν αὐτῷ.

Ὁ Ἑρρίκος Στάνλεϋ, γράφει ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων», ἐγένετο δεκτὸς ἐσχάτως μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων ἐπανακάμπτων εἰς Εὐρώπην. Ἐκ Μασσαλίας διερχόμενος ὁ ἀκάματος καὶ θαρραλέος περιηγητὴς ἐζήτησε νὰ ἴδῃ διάφορα πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸν Λιβιγκστώνα, ἀνεγνώρισε δὲ ἐν πιστόλιον, ὅπερ ὁ ἴδιος εἶχε δωρήσει τῷ ἐνδόξῳ τούτῳ μάρτυρι τῆς ἐπιστήμης κατὰ τὴν ἐν Ujiji συνέντευξίν των καὶ τὸν πιλίσκον, ὃν ἔφερεν οὗτος τότε μετὰ χρυσῶν σειρητιῶν. Ὁ Στάνλεϋ ἅμα ἀφικόμενος εἰς Παρισίους ἀπῆντησεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τὴν γεωγραφικὴν ἐταιρίαν ἐν σώματι καὶ πολλὰ ἔξοχα πρόσωπα ἐν τῇ ἐπιστῆμῃ, τὴν ἐπιούσαν δὲ παρέστη ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, εἰς ὃν ἐξέθετο πολλὰς περιπετείας τοῦ κινδυνώδους ἀλλὰ γονίμου ταξιδίου του. Τὸ ἐσπέρως ἐδόθη γεῦμα εἰς τιμὴν αὐτοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ Λούβρου δαπάναις τῆς γεωγραφικῆς ἐταιρίας, περὶ τὸ τέλος δὲ τοῦ γεύματος ὁ πρόεδρος τῆς ἐταιρίας ἐγερθεὶς εἶπε πολλὰ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς γεωγραφίας, ἐξέφρασε δὲ τὴν χαρὰν του ὅτι τέκνον τοῦ νέου κόσμου καὶ πολίτης τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἔλυσε τελευταῖον τὸ μέγιστον τῶν προβλημάτων τῆς ἀφρικανικῆς γεωγραφίας, ἤτοι τὴν διεύθυνσιν τῆς κοίτης τοῦ

Λουαλάβα ἢ Κόγκκο. Ὅτε δὲ προέπιεν εἰς ἕγειραν τοῦ μεγίστου τῶν περιηγητῶν τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἐπευφημία παρατεταμέναι ἐκάλυψαν τοὺς λόγους του. Εὐθὺς μετὰ ταῦτα προσήλθεν ὁ κ. Bardoux, ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀποταθεὶς δὲ πρὸς τὸν κ. Στάνλεϋ εἶπεν: «Εἴσθε ἀνὴρ, ὅστις διὰ τῆς δραστηριότητος, τοῦ θάρρους καὶ τῆς καρτερίας ἐτιμήσατε τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐπιτρέψατέ μοι ἵνα σφίγγων ὑμῖν τὴν χεῖρα καὶ συγχαίρων εὐλοκρινῶς σᾶς ἀπονεύω ἐνταῦθα, ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλίας, τὰς δάφνας ἀξιωματικῆς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, διακριτικὸν σημεῖον, ὅπερ τὸ ἔθνος δίδωσιν εἰς τὰ μᾶλλον φιλόπονα, ἀφωσιωμένα καὶ ἀφιλοκροδῆ τέκνα του.» Τοῦ ὑπουργοῦ τοὺς λόγους ἡ παμπληθὴς καὶ ἐκλεκτὴ ὄμηγυρις ἐχαιρέτησε διὰ ζωηρῶν χειροκροτημάτων.

Εἰς τὸν κ. Στάνλεϋ ἔτι μείζονες ἐγένοντο τιμαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου αἱ ἐργατικαὶ ὀμηγυρεῖς ἐπρότειναν ἵνα ἀπονεμηθῇ τῷ ἀμερικανῶ περιηγητῇ ἡ ὑψίστη παρ' Ἀγγλοῖς καὶ σπανία τιμὴ διὰ τῆς πολιτογραφίσεως αὐτοῦ ὡς πολίτου τοῦ Ἄστεως τοῦ Λονδίνου.

Τὴν ἐπομένην σημείωσιν περὶ τῶν δωρεῶν, τῶν γενομένων πρὸς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον ὑπ' ἀνθρωπῶν τοῦ λαοῦ, ὀφείλομεν εἰς τὴν ἀγαθότητα λογίου συνδρομητοῦ ἡμῶν, ὅστις πολλοὺς κόπους κατέβαλε πρὸς τοῦτο, ἀναγκασθεὶς ν' ἀναζητήσῃ ἀπάσαις τὰς λογοδοσίας τῶν κατὰ καιροῦς Πρωτάνων. Σ. τ. Δ.

Συγκινητικαὶ δωρεαὶ πρὸς τὸ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

— Ἐν ἔτει 1845 ὁ Δημήτριος Φάφαλης, ὑπηρετῆς, προσήνεγκε τὸν ἐκ δρ. 28.05 λεπτ.μισθόν του.

— Ἐν ἔτει 1849, ἐκληροδότησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὁ μὲν Χ. Δημήτριος Φωτόπουλος δρ. 100, ὁ δὲ Σωτήριος Ταλαντιναῖος δρ. 50.

— Ἐν ἔτει 1853, ἀποβιώσας ὁ λόγιος καὶ πτωχὸς διδάσκαλος Πύρρος ἀφῆκεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὑδρόγειον ὑπερμεγέθη σφαῖραν, ὑπὸ τοῦ ἰδίου φιλοπονηθεῖσαν. Ἄλλ' ἡ οἰκία, ἐν ἣ ἔκειτο, μὴ ἔχουσα θύραν ἰσομεγέθη πρὸς ἐξαγωγήν, ἔπαθεν ὅτι τὰ δαρδάνεια τείχη, ὡς ἐν τῇ λογοδοσίᾳ του ἀναφέρει ὁ τότε πρύτανης μακαρίτης Π. Ἀργυρόπουλος, ἔπαθεν εἰσαγομένου ἐν τὸς αὐτῶν τοῦ Δουρεζίου ἵππου.

— Ἐν ἔτει 1854, ὁ ἐκ Τριπόλεως Ἰωάννης Κατριμάκης, στυτοτόμος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκληροδότησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ διάφορα πράγματα τέχνης.

— Ἐν ἔτει 1856, ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Θεοδώρων κατέλιπεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δρ. 200.

— Ἐν τῇ αὐτῇ ἔτει, ὁ ἐκ Μετσόβου τῆς Ἠπείρου, ἐν Ἀθήναις δ' ἀποβιώσας Δημ. Γ. Ὁκακί, ἀκονιστὴς ξυραφίων, ἐκ τῆς πενιχρᾶς περιουσίας τὴν ὅποιαν εἰς τοὺς συγγενεῖς του ἐκληροδότη

σεν, ἐνετείλατο καὶ ἐδόθησαν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον εἴκοσι δραχμαί.

— Ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, ὁ δημοδιδάσκαλος Μηλάοντος, οὗ ἀγνοοῦμεν τὸ ὄνομα, ἐδωρήσατο τῷ Πανεπιστημίῳ δρ. 200 ἐκ τῶν μισθῶν του.

— Ἐν ἔτει 1866, ὁ ἐξ Ἡπείρου Γεώργιος Ψόφας διέθηκεν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου τὴν κατὰ τὴν συνοικίαν ἀγ. Νικολάου τοῦ Ῥαγκαθᾶ οἰκίαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἐλάμβανε τοῦτο 70 δραχμάς μηνιαίως ἐξ ἐνοικίων.

— Ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, ὁ ἱερεὺς Ἐμμαν. Σταμουλίδης κατέλιπεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ διαθήκης δρ. 50.

— Ἐν ἔτει 1868, ὁ ἐκ Παζῶν Θεόδωρος Πέτρου, θανὼν ἐν Ῥενίῳ τῆς Μολδοβλαχίας καὶ καταλιπὼν περιουσίαν 489 μόνον ἀργυρῶν ρουβλίων, ἐκληροδότησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 5 καισαροβασιλικὰ φλωρία.

— Ἐν ἔτει 1870, ἡ χήρα τοῦ φανοποιῦ Ἰωάννου Κανούζη ἢ Στρούμπου, ἐν Σύρῳ ἀποβιώσαστος καὶ διὰ διαθήκης ἀφήσαστος τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπως ἐκ τῆς προσόδου αὐτοῦ συντηρῶνται δύο πτωχοὶ μαθηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου ἢ τῶν Γυμνασίων Ἀθηνῶν καὶ Σύρου, ἐὰν ἡ σύζυγός του προσήρχετο εἰς δεύτερον γάμον, προσέφερεν αὐτῇ 6,000 δραχμῶν, ὅπως τὸ Πανεπιστήμιον ἀποστῆ παντὸς δικαιώματος, ἀφελθῆ δ' αὕτη ἐλευθέρᾳ νὰ πράξῃ ὅ,τι ἂν θελήσῃ πλὴν τὸ Πανεπιστήμιον ἀπέρριψε τὸν τοιοῦτον συμβιβασμόν.

— Ἐν ἔτει 1871, ὁ ἐν Αἰγιαλῷ τῆς Κεφαλῆνας ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Σ. Δ. Ζερβὸς ἐδωρήσατο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κατὰ μῆνα ἐκ τῆς χορηγουμένης ταχυδρομικῆς δαπάνης δέκα δραχμάς.

— Ἐν ἔτει 1872, ὁ κρειωπῶλης Ἰωάννης Βαρίκας ἀφῆκε διὰ διαθήκης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς περιουσίας του, ἀνερχόμενον εἰς δραχμάς ἑκατὸν περίπου χιλιάδας!

— Ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει ἡ ἐξ Ἰδρας ὑπηρέτρια Κιᾶρα Ἀντωνίου Γιάτου, ἀποβιώσασα ἐν Πειραιεῖ, ἀφῆκεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ διαθήκης 200 δραχμάς.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 18 ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

18 Μαρτίου ἀνηγορεύθη Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὁ Γεώργιος.

18 Ὁκτωβρίου ἦλθεν εἰς Ἀθήνας.

18 ἐτῶν ἦτο, ὅτε ἐν ἔτει 1863, οὐτινος οἱ ἀριθμοὶ προστιθέμενοι ἀποτελοῦσι 18, ἀρίκετο ἐν Ἑλλάδι.

18^η ἐβδομάδα ἀπὸ τὰς σκηναὶς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐμφυλίου πολέμου.

18 δις ἀκριβῶς ἔτη ἀπὸ τῆς ἐν Νεοκαστρῷ ναυμαχίας, καθ' ἣν ἐστερώθη ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γεώργιος Χριστιανὸς ἀπὸ 48 σύγκειται γράμματα.

Ὁ τίτλος αὐτοῦ «Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων» 48 περιέχει γράμματα.

Τὸ ὄνομα τῆς Βασιλίσσης «Ὀλγα Κωνσταντινόβνα» ἀπὸ 48 ἀποτελεῖται γράμματα.

Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐγεννήθη τὸ 1818, ὅπερ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο 48 καὶ τοῦ ὅλου οἱ ἀριθμοὶ ἀποτελοῦσι 18.

Ἄλλὰ καὶ τὸ ἔτος 1854, ἱστορικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἔχει ἀριθμοὺς οἵτινες προστιθέμενοι ἀποτελοῦσι τὸν 48.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀριθμὸς 48 καταντᾷ καθαλιστικὸς, ἥτοι προφητικὸς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν βασιλείαν τοῦ Γεωργίου, ἔπεται ὅτι λυομένου ἤδη τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἀντικατασταθῆσεται ὁ τίτλος διὰ τοῦ 48 ἐπίσης γράμματα ἔχοντος νέου «Αὐτοκράτωρ Ἀνατολῆς» καὶ ἡ αὐτὴ Ἀθηνῶν ὀνομασθήσεται Κωνσταντινουπόλις, λέξεως 48 περιλαμβανούσης πάντων γράμματα.

[Φωνὴ τῶν Ἑπερχίων]

M.

ΕΚ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Μηδέποτε λησμόνει τὰς ἐν τῷ παρελθόντι μεταμελείας σου.

Θυσιάζε πάντοτε τὸ παρὸν χάριν τοῦ μέλλοντος.

Πείσον σεαυτὸν, ὅτι μόνος τρόπος, δι' οὗ δύνασαι νὰ ζήσης ὀπωσοῦν ἄλυπος, εἶναι νὰ ἀδιαφορῆς ἐξ ἴσου διὰ τε τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν λύπην. Τὴν λύπην αἰσθάνεται πλείστον, ὅστις πλείστον ἐγνώρισε τί ἐστὶν ἡδονή.

Θεώρει καθήκόν σου νὰ προσκτᾷσαι καὶ νὰ διατηρῆς μόνον τὰ μέσα ἐκεῖνα, δι' ὧν ὡς οἶδόν τε ὠφελιμώτερος θέλεις φανῆ.

Μηδέποτε, σπεύδων λίαν πρὸς ὠρισμένον σκοπὸν, παραμέλει τὴν πρόσκτησιν τῶν χρησίμων μέσων, διότι ἄλλως θέλει ἐλθῆ καιρὸς, καθ' ὃν θέλεις ἀναγκασθῆ ὅσα ἐν τῷ δέοντι παρημέλησας νὰ ζητῆς νὰ ἀποκτήσης ὅτε ἔσται δύσκολον ἢ ὅλως ἀδύνατον.

Μη λησμόνει, ὅτι ἐν πλείστοις ἡ ἀποτυχία μόνον αἰτίαν ἔχει τὸν φόβον τῆς ἀποτυχίας.

Ἦπερ πᾶν ἄλλο πολῦτιμον πρᾶγμα φρόντισε νὰ ἀποκτήσης φίλον, ὅστις νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ σοὶ ὑποδεικνύῃ τὰ ἐλαττώματά σου.

Μηδέποτε κρῖνε μακρόθεν περὶ τῶν ἀνθρώπων.

Μηδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἀνάβαλλε νὰ διορθώ-